

שבת
שלום

פרשת ויקרא

בכל קרבנות נדבה כתוב: "אדם כי יקריב" ובקרבן מנחה בלבד נאמר: "ונפש כי תקריב".
מה נשתנה מנחה שנאמר בה "נפש"?

מי דרכו להביא מנחה? עני!

מעלה אני עליו כאילו הקריב נפשו לפני.

מטרתו האמיתית של הקרבן כאשר מעלה המקריב את נפשו כקרבן על מזבח ה'
כלומר נותן מעצמו! בלעדי זה אין לקרבן כל ערך והוא נטול משמעות.
משום כך העדיפו חכמינו את קרבן העני וראו בו כבוד והדר למזבח ה'.

והרי הדברים קל וחומר. ומה מי שאינו מקריב נפש כתוב בו "נפש". מי שמקריב
נפש ממש וחוזר בתשובה, על אחת כמה וכמה כאילו נפש הקריב.

(מתוך ממעין האגדה א. ארזי)

שעור פרשת השבוע: אליאב לזר

ימי החול		שבת	
5.10	זמן תפילין/טלית	17.23	הדלקת נרות
		17.30	מנחה א' 14.00
8.52	סוף זמן ק"ש		ערבית ושיעור
17.47←17.45	שקיעה	6.45	שחרית א'
13.15	מנחה א' (בחד"א)	8.30	שחרית ב'
17.35	מנחה וערבית	11.30	קידוש
18.04	צאת הכוכבים	13.30, 12.30	מנחה
20.10	ערבית	17.40	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	18.19	צאת השבת

אחות תורנית- דורית רידר

מהות הקרבנות בימינו

השבת נקרא את ההפטרה מספר ישעיה פרק מג. בדר"כ ההפטרה של פרשת ויקרא קשורה לארבע פרשיות או לערב פסח שאז קוראים פרק שמתאים לתאריך מדברי הנביאים. דבר נוסף מיוחד בהפטרה, שכל העדות קוראים את אותה ההפטרה.

"עם זו יצרת לי תהלתי יספרו..."

ההפטרה פותחת בהכרזה חשובה ביותר- שעם ישראל הוא יצירתו של הקב"ה. כל העמים הם יצירתו, כל ההווה כולה היא יצירתו של הקב"ה, אך לעם ישראל יש תוספת מיוחדת- **"תהלתי יספרו"**. **"יצרתי לי"** משמעותו- לשמי, למעני. הקב"ה כביכול אומר :

"אני צריך את עמ"י כדי שיספרו את תהילות ה' בעולם הזה".

נשאלת השאלה- מהו הקשר בין ההפטרה לבין פרשת ויקרא- העוסקת בקורבנות?

בעיון בהפטרה, בתחילתה ובסופה עולה עיקרון אחד, שעמ"י הוא יצירתו של הקב"ה לנצח נצחים. החידוש- גם אם חוטאים או פושעים וכד', כל השלילה חולפת, עוברת, היא לא מהותית, כעב וכענן כלה.

כדי להבין את הקשר בין הפרשה להפטרה, חשוב להדגיש את מהות הקורבנות (לפי חלק מהשיטות).

ספר ויקרא – תורת כהנים - פותח את מערכת הקורבנות, כנובעת מכוחו הכללי של עם ישראל ולא מכוחם הפרטי של אהרון ובניו. **"דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם"**- כל המהות של הקורבנות נובעת מכוחו של **דבר אל בני ישראל**. הקורבנות מאפשרים לאדם להתקרב אל הקב"ה ואפילו לתקן חטא ועוון. מכח מה האדם יכול לתקן את חטאיו? מפני ש**"עם זו יצרת לי תהלתי יספרו"**- אתה שייך לכלל ישראל, ולכלל ישראל יש תפקיד- לספר את תהילות ה' בעולם, ולכן הקב"ה מוחל וסולח גם על חטאים פרטיים. כדי להבין את מהות הקורבנות האדם צריך להיות קשור לכלל ישראל, אל נצח ישראל. לפעמים קשה להפנים זאת, והקושי אף גדל בגלל שהצרות גורמות לאדם להתמקד בעצמו (כתוצאה מצרותיו הפרטיות).

אם כן, איך אפשר באמת להיות קשור לכלל ישראל? איך אפשר להגיע למציאות של "בכל נפשך- אפילו הוא נוטל את נפשך"? רק כאשר אתה מבין שאתה חלק מנצח ישראל, שאתה מייצג את האור האלקי בעולם, אתה אכן מוכן למסור את נפשך על זה, כי ללא זה אין ערך ומשמעות לחיים.

גם במציאות שלנו, ניתן לחוש את תחושת החיבור והאחריות על כלל ישראל בשעת מלחמה (מעל 100% התייצבות למילואים!). כאשר אויבנו נלחמים בעם ישראל, זאת לא מלחמה פרטית על אדמה כזו או אחרת, אלא מלחמה נגד נצח ישראל, נגד הקב"ה שעמ"י מייצג אותו בעולם.

אחד הדברים שיכול לרומם, לחזק ולתת כוח בימים קשים, זו אותו חיבור אל כלל ישראל.

הדבר עולה גם בניסיון השמד של המן הרשע, ששם רואים שאין המלחמה מכוונת נגד משהו פרטי במרדכי או ביהודי כזה או אחר, אלא **"כי הגידו לו את עם מרדכי"**. וכך גם התשובה לאיום: **"לך פנוס את כל היהודים"**.

שנוכח בעז"ה להתאחד ולזכור שכולנו מאותו עם ש - **"יצרתי לי תהלתי יספרו"**.

דובי אינלברט

(מתוך שיעורו של הרב אלון)

תענית אסתר שהוקדמה ו' מחצית השקל'

תענית אסתר:

- א. בשנת הנס, היה יום י"ג באדר יום המלחמה בשונאי ישראל. מנהג ישראל הוא להתענות ביום מלחמה כדי לבקש עזרה ולעורר רחמי שמים. זכר לתענית שהתענו היהודים בשנה ההיא, נהגו להתענות בכל שנה ביום זה. יש בתענית גם זכר לשלושת ימי הצום שציותה אסתר על כל יהודי שושן (שו"ע או"ח סי' תרפו, ב ובמ"ב שם ס"ק ב).
- ב. כשפורים חל ביום ראשון בשבוע, מקדימים את תענית אסתר ליום חמישי (י"א באדר).
- ג. נשים מעוברות ומיניקות פטורות מתענית זו. גם נשים שנמצאות בתוך 24 חודשים ללידה – פטורות מהתענית (סי' תרפו, ב).
- ד. חולה שאין בו סכנה – לא יתענה (שם).

זכר למחצית השקל:

- א. בזמן בית המקדש היו נותנים כל איש ואישה מחצית השקל לקופת המקדש. כסף זה שימש לקניית קרבנות ציבור. ההכרזה לציבור להביא מחצית השקל נעשתה בר"ח אדר כדי שבר"ח ניסן יהיה אפשר להביא את קרבנות הציבור מהמגבית החדשה.
- ב. המנהג כיום הוא לתת 'זכר למחצית השקל'. את הכסף נהגו לחלק לצרכי צדקה ותלמוד תורה (תרצד, א).
- ג. מנהג האשכנזים - מכיוון שבפרשת שקלים כתובה המילה "תרומה" 3 פעמים, נהגו לתת עבור כל אחד מבני הבית שלושה חצאי שקלים של המטבע המקובלת במדינה (למשל – משפחה בת 6 נפשות תתן 9 ש"ח). מנהג הספרדים - לתת עבור כל אחד מבני הבית מחצית השקל כערך השקל שבתורה. כיום סכום זה שווה בערך ל 23 ש"ח – משפחה בת 6 נפשות תתן 138 ש"ח).
- ד. אם מחלקים את כספי מחצית השקל ביום הפורים מקיימים בכך גם את מצוות מתנות לאביונים (שם, ביאור הלכה ד"ה ליתן לפחות).

הרב ארי סט

לכנרת ולאדי סמאל
מזל טוב להולדת הבת
לשרה ואיורט פולק, לאדו פולק ולאכל המספחה
הרבה שמחה ונחת!

לשרה רבלין מזל טוב כפול להולדת שני הננימ
בן להדס ולמשה רבלין
בן לאביטל ולנצט רבלין
נכדיט לאס"ף ע"ה ורותי תהדל"א רבלין

ביום חמישי שעבר - במלאת עשור לפטירתו של חברנו יהודה בר"ט ז"ל כינסה המשפחה חברים והעלתה ערב המנצח בדרך מקורית את מורשתו, באמצעות.. מנצח על תזמורות. במרכזו של הערב התקיימה ההרצאה "לגעת באור" המאיר את גדולתה של החשיבה החיובית וכוחות היצירה הגנוזים בה. את מודעת ההזמנה לערב קישטו איוריו של יהודה ז"ל, שדי להתבונן בהם ולקבל את תורת החשיבה החיובית 'על רגל אחת'. מדווחת שרה פולק: במועדון לחבר התכנסו חברים ובני משפחה רבים לציון עשר שנים ללא חברנו יהודה ברט ז"ל. לזכרו של חברו הטוב לימד ליפא שיעור שהעלה על נס את פועלו של יהודה ז"ל להשכנת שלום, על בסיס הנאמר בגמרא שהעוסק בהשכנת שלום - מובטח מקומו בעולם הבא. בהמשך ללימוד העלתה חגית קווים לדמותו של אב, סבא, וחבר קיבוץ למופת. לאחר מכן שמענו הרצאה מרתקת מפי רוני פורת - מנצח תזמורות, העובד גם כמאמן מנהלים ומגשר. לקראת ההרצאה עיין רוני בספר "אדם ומלואו" שהוציאה המשפחה לזכרו של יהודה, ונגע מספר פעמים בנושאים שהיו מתאימים לאופיו. ראינו קטעי וידאו של נגינה קלאסית, כאשר רוני מדגיש בכל פעם תופעה מעניינת (ילד קוריאני מנגן בגיטרה כאשר כולו מרוכז בחוויית נגינתו, לאונרד ברנשטיין המקפץ וצוהל תוך כדי ניצוח, ועוד). בוקי נקרא להדגים כיצד מנצחים על תזמורת (הסימפוניה החמישית של בטהובן, שהיתה אהובה במיוחד על יהודה) ושמע "הערות" מפי המרצה. שמענו עצות לחיים המתאימות לכל אדם. בדרך כריזמטית הצליח רוני לרתק ציבור שלם כולל ילדים - נינים של יהודה - שישבו בקשב רב. אכן היתה זו דרך מתאימה להנציח את זכרו של "סביק", ויצאנו מן הערב עם מוסיקה בלב, חיוך, וגעגוע.

ביום ששי - השכם עם שחר, יצאה מקיבוצנו קבוצת רצים נכבדה לכיוון תחנת הרכבת שבשדרות ושמה פעמיה אל גני התערוכה בתל אביב. למרות השעה המוקדמת, נתמלאו הקרונות בקבוצות רצים נוספות ולכולם חולצות צבעוניות המנדפות זיעה ומצביעות על מטרה אחת - "מרתון תל אביב". ממש באותה השעה ישב מרסלו ספון בחדר הכושר שהפך ל'חדר מבצעים' - ממנו הנחה את חניכיו ואף קיבל מהם עדכונים שוטפים. לאחר שבוע של משמעת קפדנית והוראות מדוקדקות המכינות את הגוף למאמץ הנדרש: אם במאכל בעל הרכב הפחמימות הנכון, אם במשקה האיזוטוני המותאם לספורטאים במהלך הריצה ומונע התייבשות ואיבוד מלחים, ואם בפעילות מבוקרת - קצר המאמן הוותיק את פירות ההצלחה. כל המשתתפים ייצגו אותנו בכבוד וחלקם אף רצו חצי מרתון שלם! מדובר בגיבורי חיל, נשים וגברים אמיתיים שחיים בקרבנו, העשויים ללא חת, מצטיינים בכושר גופני מעולה ודבקים במטרה. חשוב לציון, שהמודעות לריצה ההולכת ומתרחבת מקצה הארץ ועד קצה ובקצב הזה עוד נהפוך כולנו ל'עם הרצים'.. למגינת ליבם של המשתתפים בהפגנת החרדים בירושלים.

נעדכן שכל נציגינו השיגו תוצאות מעולות ושבנו לגבולם, ברכבת כמובן, היישר להכנות לשבת. באותו הבוקר יצאה משלחת נוספת של עשרים חברים, להתארח ב'אכסניית הנוער פוריה', (למרות שתקופת הנעורים הרחק מאחוריהם..) הנמצאת בסמוך לטבריה ונופה הקסום של הכנרת נמצא למרגלותיה. כתבתנו מתי רפפורט מוסרת שהארגון, מטעמו של 'הקיבוץ הדתי' כמובן.. היה לעילא ולעילא ומרגע שעצרו האוטובוסים ביום ששי ב'צמח' לקראת הסיורים באזור, לא חדלה אספקת ה'קפה ועוגה' שהיו במגוון עשיר וכיד המלך. מ'צמח' יצאו סיורים שונים ומגוונים 'סובבי כנרת' חלקם למיטיבי 'לכת' - ברצף, וחלקם למיטיבי 'שבת' - בנסיעה בין אתר לאתר. כתבתנו הצטרפה לקבוצה השנייה שהתחילה ב'בית המוטורי' הסמוך לסכר דגניה. מדובר במבנה עשוי אבני בזלת ובתוכו משאבה שמטרתה היתה לשאוב מים לטובת השקיית שדות עמק הירדן. הבית הוקם על ידי מנהל חוות כנרת בשנת 1910 וכיום משמש כמוזיאון. משם פנו המטיילים לצפון הכנרת לכנסיית 'הלחם והדגים' המנציחה את הנס המתואר בברית החדשה לפיו הצליח ישו להאכיל חמשת אלפים איש! בעזרת שני דגים

וחמש ככרות לחם. בשלב זה הגיעו הסנדוויצ'ים הטריים והפריכים מטעמו של הקיבוץ הדתי ואף כאן התקיים הפסוק המתאר את הנס: "ויאכלו כולם וישבעו". משם פנו החברים ל'כנסיית שנים עשר השליחים'- כנסייה יוונית אורתודוקסית קטנה שנמצאת בכפר נחום, נושאת כיפות אדומות וקבועים בה חלונות צבעוניים המאירים באור יקרות רך, את חלל המבנה.

לקראת שבת נפגשו קבוצות המטיילים באכסניה ונהנו מאירוח מעולה והרצאות מרתקות מפי רבה של קבוצת יבנה - אילעאי עופרן, נכדו של פרופ' ישעיהו לייבוביץ'. חברינו מדווחים על התרשמותם החיובית מתעוזתו להביע את דעותיו הלא שגרתיות בפני הציבור העומד מולו, מפתחותיו לרעיונות חדשים וממקוריות מחשבתו. מזכיר מישהו? אומרים שחיצונית הוא גם דומה לו ויתרונו בכך שהוא נוח לבריות..

בשבת – 'מברכין', פרשת 'פקודי-שקלים'- העלתה חגית רפל בשיעורה בתפילת הנשים, את זכרו של אביה - יהודה בר"ט ז"ל. חגית עמדה על ההתקדשות של הכהנים מדי יום לעבודתם, אשר התבטאה בטקס יומיומי של טבילה, לבישת בגדי הכהונה ורחצה במימי הכיור. הרב יעקב נגן בספרו שואל: הרי התפקיד שהוטל על אהרון ובניו היה תקף לעולם - מה הצורך בהתקדשות הזו בכל יום מחדש? ותשובתו היא כי שורש העניין הוא בתפיסה המהותית של החיים שעל פיה אנו בעצם נולדים בכל יום מחדש. כמו בתפילה הפותחת את הבוקר "מודה אני"- קבלה מחודשת של הנשמה כמוה כלידה מחדש. ההסתכלות על החיים שמתחילים בכל יום מחדש מאפשרת לנו לראות בעיניים חדשות אותם ואת העולם שסובב אותנו.

יהודה ז"ל בוודאי שלא טבל מדי בוקר, לא לבש בגדי כהונה ולא רחץ במימי הכיור. לכל היותר הוא רחץ במימי השוקת של הרפת... ובכל זאת – ההשכמה שלו עם שחר, ואפילו טרם עלות השחר, מדי בוקר לחליבה- היה בה מעשה של התקדשות מוחלטת. בבגדי הרפתנים שלו, עם ריח הניחוח ועם המגפיים וכובע הטמבל הנצחי- לא היה מאושר ממנו לקום בבוקר, לעלות על אופניו ותוך דקה או שתיים להתחיל את חליבת הבוקר. הימים הקשים בחייו היו הימים (המעטים) שבהם נבצר ממנו לקום לעבודת הבורא הזו שלו. חגית סיפרה כי ממנו למדה עוד סוד גדול – את הכוח המרפא והמנחם של השגרה המבורכת ואת היכולת ליצור- דווקא בימי השגרה, הלכאורה - משעממים וחוזרים על עצמם. היה כאן סוג של התקדשות, ממש כמו הכהנים המתקדשים לעבודתם - והבנה עמוקה של הכוח הרב לדבוק ביום-יום. יהודה ז"ל לימד אותנו- כלשונה של רחל שפירא - את "השיר הפשוט של הלחם", הוא לקח אותנו "עם אבק היום-יום על השכם", אבל הראה לנו את הקדושה שבפשטות הזאת, ואת הברכה שבימות החולין. יהי זכרו ברוך.

ביום ראשון- נכנס אדר! חדר האוכל קושט והפך לצבעוני, יעקב החליף תלבושות, איפור ומסיכות בקצב מסחרר, שירי ילדים הושמעו ברקע ומודעות ענק מטעמים של ילדינו - חניכי בני עקיבא, נשאו ברכות ואמרות המשבחות את השמחה.

במהלך השבוע- קיבלנו במייל הצעה מעניינת, המשדרגת את יישום מצוות 'משלוח מנות' בקנה מידה קהילתי באופן יעיל וחדשני יותר. למתקשים במילוי טפסים ממוחשבים-מקוונים, מופיעה בהמשך העלון ההצעה בתוספת טלפונים של מתנדבים המוכנים להירתם ולעזור למעוניינים.

מדי יום ביומו- הצמידה 'יד נעלמה' על לוח המודעות, בדיחה 'תורנית' בעלת אופי ישיבתי בתוספת חידה היתולית שפתרונה פורסם ביום המחרת. יעקב שינה את רפרטואר השירים המתנגדים ליד הקופה ברקע, לשירים חסידיים החביבים, עליו בעיקר. מפיקי ההצגה 'עוף לי גוף לי' נכנסו להילוך גבוה, וכולנו בציפייה לקראת הערב הגדול אותו מבשלת לנו ועדת תרבות ומוכיחה לנו בכל פעם, הלכה למעשה, כיצד ניתן להפוך קש לזהב..

יורם קימלמן

אם החרש נחרש בעת הזאת...

מנקודת מבטנו המאוד לא אובייקטיבית, ראוי אולי לספר כי כאשר הפגינו/ התפללו מאות האלפים נגד "גזירת הגיוס", ערך בנו הצעיר-חובב, את הכנותיו האחרונות לגיוס (ביום א' הקרוב) יחד עם חבריו לשיעור ב' בישיבת מעלה הגלבו. מלבד ההצטיידות החומרית, כללו ההכנות אימוני כושר פיזיים ורוחניים.

בדרך זאת הלכו והולכים רבים מבני סעד, המוכיחים כי אין סתירה בין תורה וצבא, לימוד ודרך ארץ. מן הראוי לציין שמסגרת ה"שילוב" של הקיבוץ הדתי - בניגוד לישיבות ההסדר הרגילות- כוללת **שלוש שנות שרות צבאי** בתוך חמש השנים של המסלול.

הצטרפותם של כמה מרבני הציונות הדתית לקול הזעקה נגד הגיוס, מצביעה על הרפיון הרעיוני שפשה במקומותינו, ועל הצורך הדחוף להשמיע את קולנו ולהעמיק את החינוך ל...תורה ועבודה במובן הרחב והעמוק של חיבור זה.

בתפילה לשובם בשלום של בנו וחבריו.

דני ורותי לזר

"מארכות ה..קור אל חלוננו"

דרישת שלום ואיחולי תודה

השנה, במסגרת השנה השניה שלי בשירות הלאומי אני נמצאת בשליחות בקהילה יהודית גדולה בארצות הברית בטינק, ניו ג'רזי.

אני עובדת בבית ספר יהודי דתי ומלמדת על חגים, ארץ ישראל וכמובן –עברית. כמו כן אנחנו (אני נמצאת עם עוד בת שרות) מפעילות את סניף בני עקיבא. אנחנו מתחברות לילדים ולמשפחותיהם וברוב השבתות אנחנו מתארחות אצל משפחות שונות.

האנשים פה מקסימים ומרגישים ציוניים אבל עדיין מרגישים פה ניתוק גדול מהארץ ו"הרוח" חסרה פה. הארץ, הקיבוץ והבית מאוד חסרים אבל מוצאים דרכים להישאר מחוברים אם דרך הסקיפי עם החברים והמשפחה, אם בלראות טלוויזיה ישראלית ולשמוע מוזיקה עברית ולקבל חבילות מהבית. במהלך השנה קיבלתי את החבילות שמכינים לחיילים ולבנות השרות. הן היו מלאות בדברים טובים וטעימים שנשלחו אלי מהקבוץ מטעם חומש. משלוחים אלו, שימחו אותי מאוד והחזירו לי את הטעם של הארץ! השבוע קיבלתי את 'משלוח המנות' לפורים ואני רוצה לומר תודה ענקית לחגית גולן ולמלי קסט שחושבות עלי גם מהצד השני של העולם והעלו לי חיוך גדול על הפנים.

מוזג האוויר פה השנה, בשונה מהארץ, מאוד קר. מתחילת החורף הטמפרטורות נמוכות מאד ונעות בין 5 למינוס 16 מעלות. יורד המון שלג וגם כשלא יורד שלג, הוא לא נמס בגלל הקור. כאן, שלא כמו בארץ כמעט ולא משביתים את ימי הלימודים, חוץ מכמה ימים בהם היו סופות שלגים הכל מתנהל כרגיל.

מכאן אני שולחת לכולם פורים שמח ואם הייתי יכולה הייתי מעבירה גם חלק מהשלג והגשם..

להתראות בארץ

הילה וידס

חטיבת הפנימיים מנסה חלון

בליל יום רביעי שעבר, התקיים בחדר האוכל ערב הורים ומורים שמטרתו חידוש ובנייה של חזון חטיבת הביניים. היוזמה לתהליך נולדה מתוך רצון לחדד ולחדש את החזון המיוחד שלנו בעבודה משותפת עם מורי ביה"ס ועם קהילת ההורים.

הערב היה שיאו של תהליך ממושך בהנחייתה של הפסיכולוגית מרים שפירא (שליוותה גם תהליכים בקהילת סעד) וקדמו לו מפגשים של מורים ושל צוות היגוי משותף למורים ולהורים שהוקם לשם קידום התהליך. הערב נערך במתודה שנקראת "קפה עולמי" ועיקרה שולחנות קפה מתחלפים שבהם מלובנות סוגיות מרכזיות בחיי החטיבה. הסוגיות היו למשל - "אהבת תורה ויראת שמים", "למידה משמעותית ומצוינות", "חינוך למורכבות", "מעורבות חברתית", "אהבת הארץ וציונות" ועוד.

בערב נכחו כששים איש - הורים ומורים, שישבו יחד "על כוס קפה" והעלו דילמות, מחשבות ורעיונות בתחומים השונים. בסופו של הערב נאספו חומרים וכן הצעות רבות שבהם ייעשה שימוש לצורך כתיבת החזון המחודש לחטיבה, ולצורך בחירת היעדים הנגזרים ממנו. יישר כוח לכל השותפים לערב ולתהליך כולו.

להלן חלק מהדברים שנשאה דרורית וייס - מנהלת חטיבת הביניים:

--

הערב הזה הוא שיאו של תהליך קצר אך משמעותי ששותפים לו הורים ומורים, ומטרתו בניית חזון מחודש לחטיבת הביניים בסעד.

הכל התחיל מביקור שלי באחת מאסיפות ההורים, שבה אמרתי כמה מילים על "מי שאנחנו", על תעודת הזהות שלנו כחטיבה, ועל החזון שאלינו אנו שואפים. התגובות שקיבלתי על דבריי היו מפתיעות. אנשים אמרו לי: "ממש התרגשנו לשמוע את הדברים", "הרגשנו גאווה", "כמעט לא זכרנו שיש לבית ספר אג'נדה מיוחדת".

הדברים ששמעתי הפילו אצלי איזשהו אסימון שהחזון שלנו ו"מי שאנחנו" זה ממש עניין לא מדובר! כשחשבתי למה זה לא מדובר, הגעתי למסקנה שיש לבית הספר חזון די ותיק, שיושב לו אי שם בבוידם אולי מזה כשישים שנה, והגיע הזמן לרענן אותו, לחדש, ולהתאים אותו למציאות המשתנה שבתוכה אנחנו חיים.

אני רואה בחטיבה שלנו מקום חי, דינאמי ומתפתח, וכמו בכל ארגון מתפתח, חלק מהצמיחה תלוי ביכולת של הארגון לבדוק את עצמו אחת לכמה זמן ולשאול את עצמו ואת שותפיו מאין באנו ולאן אנחנו הולכים.

נכון הוא שאנחנו ב"ה כל הזמן הולכים. שכבר היום, עוד לפני שהתחלנו בתהליך, נעשים בחטיבה דברים חשובים וטובים ואנו יכולים להצביע על ערכים יסודיים המכוונים את פעולותינו החינוכיות. חידון התנ"ך שהתקיים בשבוע שעבר ומביא מדי שנה תלמידים חדשים לגלות את ההוד ואת היופי שיש בספר הספרים שלנו, עבודות החקר שהשנה החלטנו לשים עליהם דגש מיוחד, ההתנדבות של תלמידנו בכל הכיתות הן בתוך קהילת בית הספר, והן בקהילות שביישובים, מעגלי השיח שלנו המלמדים כנות, פתיחות ורגישות לאחר, הגיחה שלנו הכוללת לינה בשטח וטיול חוליות בהנהגת תלמידי כיתה ט' הבוגרים, המרחב שלנו שנקי מפלאפונים לאורך כל שעות היום ומאפשר לתלמידים לשוחח זה עם זה וליצור לעצמם אקלים חברתי מיטבי, הקשר האישי והמיוחד בין מורים לתלמידים, ועוד ועוד ועוד.

ודווקא מתוך הטוב הזה, ומתוך תחושת העשייה, אנו מבקשים כל הזמן להשתפר ולהתקדם.

אז גם כי הגיע הזמן לחדש את החזון, גם בזכות הכוחות ותחושת המסוגלות בקרב מורי החטיבה, ובעיקר בזכות התחושה שיש לנו שותפים נאמנים ואכפתיים בקרב ההורים, מתוך כך, ביקשנו ליזום תהליך של חשיבה משותפת להורים ולמורים במטרה לברך על היש, ולשקוד על הדרכים בהן ניתן לשנות את הטעון שינוי.

אבל מעל מהכל, מה שגרם להנעת התהליך הזה מבחינתי, הוא האמונה השלמה בכך שיש לנו כבית ספר מה להציע. האמונה בכך שהדרך החינוכית והדתית שלנו היא אמנם אי קטן אך אי בעל משקל סגולי משמעותי בחברה הדתית ובחברה הכללית שסביבנו, ולכן חשוב לשמור עליו ולחזק אותו היום, אולי יותר מתמיד. בעיניי, בויכוח הגדול וההיסטורי בשאלת תפקידו של בית הספר, האם עליו להיות מראה של הקהילה או מגדלור למחפשי דרך, על בית הספר להיות מגדלור, עליו להוביל דרך, אך עליו לעשות זאת מתוך ענוה ומתוך הקשבה לקולות ולצרכים של הקהילה בתוכה הוא פועל. לשם כך נתכנסנו הערב. בסיפור ששמעתי לפני כשבועיים מהרב ראם הכהן ראש ישיבת עתניאל משל הרב ראם משל שהולך איתי מאז אותו שיעור, ונראה לי רלוונטי מאד לתהליך שאנו עושים ולערב הזה. סיפר הרב ראם שבשיחה שהיתה לו סיפר לו ראש ישיבה מסוים כי פעם בשביל לתפוס דגים, כלומר כדי להביא תלמידים לישיבה, הוא היה משתמש בחכה ובפיתיון, אבל במהלך השנים הוא ראה שהחכה והפיתיון פוצעים את הדגים ואפילו ממיתים אותם, ולכן, סיפר ראש הישיבה, בשנים האחרונות הוא שינה את גישתו והוא אינו משתמש עוד בחכה ובפיתיון, אלא ברשת שאותה הוא פורש מתחת לרגלי התלמידים. בזכות הרשת הוא מצליח לתת לתלמידיו תחושת חירות מסוימת, ועם זאת הוא גם מצליח "לתפוס אותם ברשתו". "אמרתי לאותו ראש ישיבה" כך המשיך הרב ראם - "אני ראיתי שכאשר אדם עומד ומפזר במים לחם לדגים, הדגים מיד מגיעים אליו בהמוניהם". אמר לו ראש הישיבה - "נכון, גם אני ראיתי שהדגים באים, אבל אף פעם לא ראיתי שבאמצעות הלחם מצליחים לתפוס אותם". וכאן באה תשובתו המופלאה של הרב ראם שאמר: "זה ההבדל בינך וביני. שאתה מנסה לתפוס את הדגים, ואני רק רוצה לתת להם לחם".

את הסיפור הזה הבאתי כדי לומר גם לכם, המטרה של התהליך הזה בעיניי איננה לשאול מה יביא יותר תלמידים ללמוד בחטיבת הביניים שלנו, זו אולי יכולה להיות התוצאה. המטרה של התהליך הזה היא לנסות לברר באופן אמיתי ועמוק מהו המזון הרוחני שלו זקוקים נער או נערה בגיל חטיבת הביניים, ואת המזון הזה ללמוד להכין ולחלק ברוחב יד. ומתוך כך, יבואו תלמידים.

לשם הנעת התהליך בנינו צוות היגוי המורכב מהורים וממורים שישבו יחד מספר פעמים כדי לגבש את התהליך ואת התכנים שלו. זו ההזדמנות להודות לחברים שהקדישו מזמנם היקר - נאוה אורלוב, הדס שפר, עידית פורת, עדי סאסי, דגנית גמליאל, יצחק שלומי, הרב ארי ויחזקאל - שהוא שותף מלא לכל דבר שקורה כאן. תודה רבה לכם.

הדים למפגש הפורה של חברי צוות ההיגוי ושל המורים בבית הספר תוכלו למצוא במשפטים שאתם רואים סביבכם המשקפים ערכים ודילמות איתם אנו מתמודדים כאנשי חינוך בבית הספר ובהם נעסוק הערב. עלינו לזכור כי העולם הערכי שלנו הוא מורכב, והמעשה החינוכי כרוך פעמים רבות בבחירת הערך הנכון בזמן הנכון, מתוך הכרה כי בחירה בערך אחד, משמעה לעתים ויתור על ערך אחר. לכל בחירה המחירים שלה והרווחים שלה, ויש לשקול את אלה מול אלה ולהכריע.

מטרת הערב הזה היא להיעזר בחכמת הרבים שיש בחדר הזה כרגע. אנו רואים בכס ההורים חברים לדרך ושותפים מלאים למסע החינוך ומבקשים לגבש יחד אתכם חזון מחודש לבית הספר.

לאחר הערב הזה צפויה לנו עוד עבודה רבה. צוות ההיגוי יקרא ויסקם את החומרים שייאספו כאן הערב, במטרה לחלץ מתוכם את ערכי הליבה של בית הספר, את החזון שלו ואת היעדים המעשיים הנגזרים ממנו. מתוך כך אני מקווה כי צוות החטיבה יוכל לקבוע תכנית עבודה לשנים הקרובות.

האווירה המיוחדת ששרתה בבית המקדש בתקופות בהן ערכו בו בדק בית כמתואר בהפטרות השבת שנקרא, הייתה אוירה של אמון ושל בטחון איש ברעהו. בעלי המלאכה עשו ככל יכולתם כדי לעשות את הטוב ביותר, ובני ישראל סמכו על בעלי המלאכה שעבדו במקדש, כי ידעו לבטח, כלשון התורה, "כי באמונה הם עושים". אני תקווה כי גם בערב הזה תשרה אוירה של אמון, בטחון ורצון לבנייה משותפת.

מתנות לאביונים – פורים תשצ"ד

"מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים מלהרבות בסעודתו ובשלוח מנות לרעיו, שאין שם שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים, שהמשמח לב האומללים האלו דומה לשכינה שנאמר (ישעיהו נ"ז) 'להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים'" (רמב"ם, הלכות מגילה ב, יז)

השנה, כבשנים עברו, לקראת חג הפורים הבעל"ט נתאגד יחד ונקיים את מצוות 'מתנות לאביונים' בקהילתנו בצורה הראויה. עיקרה של מצווה הוא לתת שתי מתנות לשני אביונים ביום הפורים (כך דייקו חז"ל מלשון הפסוק במגילת אסתר ט, כב: '... ומתנות לאביונים'). 'מתנות' – בלשון רבים, וכן 'אביונים' על מנת שיוכלו גם הם להנות ולשמח בחג, ולקיים את מצוות סעודת הפורים כהלכתה. כסף הניתן בקופת הצדקה בחג הפורים, ומחולק לנזקקים לאחר החג – פספס את ייעודו. לכן, נתחיל לאסוף את הכסף בהקדם, על מנת שהכסף יהיה בידינו בצורה מרוכזת, לפני פורים. בכסף שייאסף נקנה מוצרי מזון שונים, ונארוז אותם בצוותא, הורים וילדים, כסלי מזון. כך נוכל להרגיש שותפים מלאים בעשיית המצווה עצמה, ולא להסתפק רק במתן הכסף. את סלי המזון נחלק למשפחות נזקקות ביום הפורים עצמו בשיתוף עם מחלקת הרווחה במועצה וכל אשר ידבנו ליבו.

חג פורים בקיבוץ הוא חג רווי אירועים ופעילויות. עם כל זאת ראוי ונכון שבאמצעות מצוות מתנות לאביונים יורחבו מעגלי שמחת החג הקהילתיים וישפיעו על מעגלים רחבים יותר, ובעז"ה תתעצם השמחה גם אצלנו – הנותנים, כדברי שלמה במשלי (יח, טז): "מתן אָדָם - יְרַחֵב לוֹ".

את התרומות ניתן להעביר לידי הרב ארי. כמובן, שאפשר לחייב את מספר התקציב בפתקים הירוקים של ועדת צדקה. סכומי הכסף שייאספו בקופה במהלך חג הפורים נוסף לתרומות שיחולקו לקראת חג הפסח. הודעה על הכנת סלי המזון וחלוקתם תבוא בהמשך.

ועדת צדקה והרב ארי

שעת סיפור הספריית ילדים

ביום שני, ח' אדר ב', 10/3

שעת סיפור עם:

שגית דניאלי

בשעה 17.30

לאחר מכן ניתן לשאול ספרים ודי.וי.ד.

עד השעה 19.00

מולאנים כשחה

על הספר: "אני לא אנכי"

לפני עשרה ימים קיבלה סופרת הילדים והנוער - תמי שם-טוב, את פרס הספרייה הציבורית לספרות ילדים על ספרה "אני לא גנב" שקיבל בשנה שעברה גם את פרס לאה גולדברג לספרות ילדים ונוער. ביום ראשון באותו שבוע ביקרה תמי בבית ספר דע"ת ונפגשה עם תלמידי כתות ג' ח' לשיחה על ספריה. ואכן אני מעזה לומר שזהו ספר הילדים הטוב והמרגש ביותר שקראתי בשנתיים האחרונות ולשמחתי ילדים רבים שותפים לדעתי והספר לא נח על המדף.

אז במה עוסק הספר? הספר מספר על יאנק, ילד רחוב יהודי, עני ויתום מאב ואם בוורשה שבפולין שלפני מלח"ע השנייה. הספר נקרא אני לא גנב, אבל יאנק למעשה הוא "גנב בן גנב" כפי שמכנים אותו חבריו בבית המחסה ליתומים, שגונב הכול, אוכל, ספרים, עיתונים משחקים ועוד. תקוותו היחידה היא לזכות באולימפיאדה בתחרות ריצה, מפני שיאנק הוא בעל יכולת הריצה המהירה ביותר בעיר שעוזרת לו גם לגנוב במהירות, עד ששברו את רגליו וגם תקווה זו נגוזה. הוא בורח מבית המחסה שהוא מקום נורא ומחוסר ברירה מגיע לבית היתומים הנהדר, של קורצ'אק, שם באווירה של אהבה וחום לה זכו החניכים, חייו משתנים בהדרגה. הוא מבין שהגיע למקום שבו "אדם לאדם-חבר לא זאב," (עמ' 31) שיש בעולם גם הרבה טוב. בבית היתומים מתגלה האני שלו מחדש, אני שלא מזוהה עם הרצון התמידי לגנוב, אלא אני חדש ובוגר שחבוי בו כשרון כתיבה, רצון לתרום ולהכיר תודה על מה שנעשה עבורו.

הספר מסתיים בכך שיאנק, עוזב את בית היתומים לאחר כמה שנים במטרה להגיע לפלסטינה, לפני שהוא עוזב הוא מבקש מקורצ'אק, שכעת הוא רואה בו "אבא" מתנת פרידה, שייתן לו לראיין אותו ושואל אותו מדוע בחר לחנך יתומים במקום לעסוק ברפואה, קורצ'אק משיב "בגלל ילדים כמוך." (עמ' 203).

דמותו של יאנק היא דמות דמיונית, שלא הייתה קיימת במציאות, אבל הסופרת החליטה לכתוב ספר על קורצ'אק המחנך שהקדיש את חייו לילדים, בדרך ייחודית שאפשרה להם לצמוח, לגלות את עצמם ולהרגיש שהם זוכים לכבוד ולזכויות בדיוק כמו המבוגרים.

הסופרת נפגשה עם שני חניכים מבית היתומים שחיים היום בארץ, יצחק בלפר- צייר ופסל ושלמה נדל - צלם, שניהם עזבו את בית היתומים לפני פרוץ המלחמה ולכן שרדו. על פי סיפוריהם מלאי הגעגועים לבית ועל פי תחקיר מעמיק שערכה במשך שלוש שנים, בו בדקה ספרי עדויות של חניכים ומדריכים ואת ספריו של קורצ'אק, רקמה תמי את דמותו של יאנק, במטרה לנסות ולהחיות את המוסד המיוחד הזה שהיה קיים קרוב ל 30 שנה. הסופרת בחרה גם שלא לציין את גילו של יאנק כדי שהספר יתאים לילדים בוגרים וצעירים כאחת. ואכן אני ממליצה עליו לילדים מכתה ד'-ה' ומעלה, למורים, הורים וגם לסבים ולסבתות. אוסיף עוד שבימים אלו מוצגת בספריית בית אריאלה בת"א, תערוכת צילומים שצילם שלמה נדל בזמן שהותו כחניך בבית היתומים ומתארת את ההווי במקום.

ספר מרגש נוסף, שיצא לפני שנה, על בית היתומים שניהלו קורצ'אק וסטפה עוזרתו הנאמנה, נקרא "יומנה של בלומקה", הספר נכתב ואויר על ידי חמילבסקה איבונה, סופרת פולנייה ותורגם לעברית ע"י הסופר ניצול השואה אורי אורלב.

הספר נכתב על פי כמה קטעי יומנים של ילדים שתארו את חייהם במקום. קטעי היומנים נמצאו בבית היתומים לאחר המלחמה. הטקסט תמציתי וחודר ללב והאיוורים היפהפיים תורמים להבנת האווירה במקום. ספר זה מתאים לכתות ג'-ד'.

לציבור סעד עלום!

החל מר"ח אדר ב' תהיה ד"ר שי קרמר בחופשה למשך כ-3 שבועות
(חופשה שתוכננה לפני שעברה לסעד, לא בשליטתנו...)
בתקופה זו יגיע למרפאתנו רופא מחליף למספר שעות מצומצם, בימי שלישי וחמישי.

**עקב כך המרפאה תהיה פתוחה בשבועיים הקרובים בימי שלישי בבוקר וסגורה בימי ששי.
המרפאה לא תיפתח בימי ג' אה"צ.**

בימי ששי במשך היום במקרה חרום כמובן אפשר להתקשר לטלפון של האחות הכוננית (דורית).

בגלל צמצום מספר התורים שיהיו בסעד, תוכלו לפי בחירתכם לקבוע תורים לרופאים בסביבה.

קודם כל אפשר כמובן לבדוק דרך חוה האם יש תור פנוי לרופא המחליף במרפאת סעד

אם אין תור שמתאים לכם, המלצת המרפאה:

רופא ילדים: אפשר להזמין תור דרך אתר מכבי או מכבי-ללא-הפסקה- לד"ר מרינה בשדרות.

רופא משפחה: אפשר להזמין תור כנ"ל, לד"ר חרותי בשדרות.

אפשר לקבוע גם לרופאים אחרים בנתיבות לפי בחירתכם.

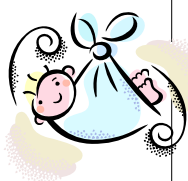
** אם נתקלים בבעיה כלשהי להזמין תור לרופא מחוץ לסעד – אפשר לפנות לחוה שתפתור את העניין.

גם לנו השינויים אינם קלים, ומקווים שבקרוב נחזור לשגרה של ימי קבלה ושעות פתיחה.

אנו נודיע לקראת שובה של ד"ר שי. נקווה שכולם יהיו בריאים!

בהרכה

113 מות המרפאה

להרכה ולרואן (המטפל על מה בן צבי)

מזל טוב להולדת הבן-

PRANAYA - 'אהבה' בנפאלית

שתזכו להרכה אור ומהחנה - קהילת סעד

le hnfien fe הנהלת הקהילה

בישיבותיה האחרונות של הנהלת הקהילה, דנה ההנהלה במספר נושאים:

- **"בחכמה יבנה בית"** – עוד בשלהי כהונתו של עפר, עמלו מספר חברים (עפר, אליסף ויורם פולק) על עדכון והתאמת נוהל "דירת החלומות" למציאות הקיימת היום בסעד. כזכור, הנוהל עוסק בהסדרי הרחבה ושיפוץ בית על ידי החבר. הנהלת הקהילה דנה כבר שתי ישיבות בנוהל החדש, ומסתבר שהדברים מורכבים ודורשים חשיבה יצירתית. תקוותנו לסיים את הדיון בנוהל בישיבתנו הבאה ואז להביאו לידיעת הציבור, ובמידת הצורך, לאישורו.

- עדכון בהפעלת הסדר **"מענק לימודים לבנים"**:

רקע: על פי חוברת השינויים, הורים אשר לבנם/בתם מלאו 22 שנים (עד לסוף דצמבר של השנה היוצאת), מתחילים לקבל עבורו מענק לימודים. המענק ניתן במשך 3 שנים, סה"כ 11,000 ₪ * 3 = 33,000 ש"ח (על בסיס שנת 2008 + הצמדה למדד שנתי). השנה הסכום השנתי הממודד הוא 12,942 ₪. סכום זה מחולק להורים בשתי פעימות, אחת בינואר, ואחת ביולי. הורים שהצטרפו לקיבוץ כשילדם כבר היה בגיל מסוים, גובה המענק מחושב לפי שנת ההגעה ולא לפי שנת לידה. סכומי המענק הולכים ופוחתים במהלך 18 השנים מאז יום השינוי 01/01/2010. לשם הדוגמא: השנה (ינואר 2014) מקבלים ילדי 1991 את המענק הראשון.

מהות המענק: מדובר במענק הבא לסייע להורים במימון הלימודים הגבוהים של ילדיהם, בזכות שנות עבודתם. זו גם הסיבה שהמענק מופחת מיום השינוי על פני 18 שנה, מתוך הנחה שהורים בקיבוץ המתחדש, שרוב פרנסתם נכנסת לחשבונם, יחסכו לילדיהם כסף ללימודים, חסכוניות שאין בנמצא לחברי הקיבוץ הישן. **המניע לעדכון בהפעלת הנוהל:** נוצרים יותר ויותר מקרים בהם המועד בקבלת המענק ע"פ הנוהל הקיים, אינו קשור כלל למועד הלימודים בפועל ולצורך במענק. פעם אחת, כאשר בנות לומדות והמענק מתקבל רק בשנת הלימודים השניה או השלישית שלהן, ופעם שנייה, כשבנים מקבלים את המענק עמוק בתוך השירות הצבאי.

העדכון שהתקבל: תחילת מתן "מענק לימודים לבנים", יתבצע בינואר הסמוך לתחילת הלימודים בפועל ולא יאוחר מגיל 25.

ההצעה משמרת את ההחלטה הבסיסית, מייצרת קשר הגיוני בין מועד הלימודים בפועל ובין קבלת המענק ללימודים ומסייעת לסעד בנטל התזרימי של מחויבויות הקיבוץ לבניו.

le hnfien fe הנהלת א"א

הנהלת מש"א התכנסה לדיון בתהליך **בחירת מנהל מש"א**, לאור יציאתו של בני לניהול המועצה הדתית. מטבע הדברים, זו הזדמנות לבחון את מבנה יחידת מש"א ולרענן את הגדרות התפקיד. בימים הקרובים נפרסם את מודעת הדרושים לגיוס אדם מקצועי ומתאים לתפקיד בשלושה תרחישים:

- עדיפות א': מציאת מועמד פנימי מקצועי וטוב.
- עדיפות ב': מציאת מועמד פנימי טוב, אך לא מקצועי, וביצוע תהליך חניכה ולימוד ע"י איש מקצוע לאורך תקופה ובהתאם לצורך.
- עדיפות ג': מציאת מועמד חיצוני מקצועי וטוב.

הנהלת א"א - **הנהלת א"א**

מלוח מנות קהילתי - סדר פורים תשע"ד

משנכנס אדר מרבנים בשמחה ובהכנות למשלוחי המנות... לקראת פורים הממשמש ובא, נציע השנה מודל אחר למשלוחי המנות שנוחל הצלחה כבר מספר שנים בקרב מספר הולך וגדל של קהילות. הרעיון מבוסס על כך שכל משפחה תבחר את כל המשפחות שלהן היא מעוניינת לשלוח משלוח מנות, מתוך כל בתי האב בקהילה. בבוקר חג הפורים ייסר משלוח מנות אחיד לכל המשפחות שיסומנו בטפסים בצרוף כרטיס ברכה ובו שמות כל השולחים, בין אם זו משפחה אחת או עשרות משפחות. במקום משלוחי מנות רבים ומגוונים, כל משפחה תקבל משלוח אחד, אחיד וזהה, עם מוצרים איכותיים. עלות המשלוח תחושב לפי המודל הבא: בחירה של עד 1-8 משפחות - 100 ש"ח. כל משפחה נוספת - 10 ש"ח, ועד לסכום מקסימלי של 220 ש"ח, מעבר לכך לא ייגבה תשלום נוסף גם אם ייבחרו יותר מ-20 משפחות.

יתרונות השיטה הזו הם:

1. במידה ויישארו עודפי כספים לאחר חלוקת המשלוחי מנות, הכסף יועבר לוועדת צדקה/חסד אמיתי.
2. משלוח המנות מכובד ואחיד.
3. נמנע את תופעת המסחר במשלוחי המנות ואת אי הנעימות בקבלת משלוחי מנות ממי שלא שלחנו לו.
4. נצמצם את חגיגות הממתקים.
5. חיסכון בעלויות - העלות הכוללת למשפחה משתלמת יותר מרכישת האריזות והמוצרים והרכבת המשלוחים באופן עצמאי.

כמה הבהרות:

1. מי שמרגיש שהוא עדיין רוצה ליצור משלוח מנות אישי, מוזמן לעשות זאת, אך קחו בחשבון שייתכן שמי שאתם שולחים לו, ישלח לכם במשלוח מנות המאורגן. מומלץ ורצוי לשמור את היצירתיות וההשקעה במשלוחי מנות עצמאיים לנמענים מחוץ לקהילה, לשיקולכם.
2. הצטרפות למיזם עד למוצאי שבת ויקרא, ו' באדר ב (8.3) כדי שנוכל להתארגן בזמן.
3. על מנת להימנע מאי נעימויות כגון, קבלת משלוח מנות ממשפחה אשר לא סימנת ברשימה שלך - אפשר לרכוש "ביטוח פדיחה" אשר משווה את הרשימות ומבטיח כי כל מי שסימן אותך ברשימה שלו, יסומן גם הוא ברשימה שלך, אפילו אם לא סימנתם אותם. עלות "ביטוח הפדיחה" היא 50 ש"ח.
4. הערה הלכתית - יש ספק אם משלוח כזה מקיים את מצוות משלוח מנות. למען הסר ספק, חוץ מהמשלוח הזה שיכול לחסוך ולהקל, חייב כל אדם לשלוח משלוח אחד עם שני מיני מאכל או משקה. טפסי הרשמה נשלחו במייל לתפוצת החברים. למי שמעוניין להירשם באופן טלפוני, או בכל שאלה נוספת - נא להתקשר לצוות המארגן, ונשמח לעזור.

058-6301757	הילה ברביץ	052-8694599	לאה אינגברג
054-4323029	קרן בארובסקי	052-8780331	רננה יצרי

"כל המציל נפש אחת בישראל כאילו הציל עולם ומלואו"

קורס חובשי רפואת חירום-בהדרכת ארגון "איחוד הצלה".

בהמשך לפרסומים בעבר בנוגע לפיתוח מערך רפואת החרום בסעד, הצלחנו לארגן, בשיתוף המועצה בהדרכת ארגון איחוד הצלה, קורס חובשי רפואת חירום.

זהו קורס מקיף של 180 שעות – פעמיים בשבוע בשעות אחה"צ, המיועד לבני 16-21. המעוניינים יידרשו לעבור ועדת קבלה – מטעם הארגון. הקורס ייפתח לאחר שתגבש קבוצה- פרטים מלאים במודעה להלן.

ברצוננו לשלוח נציגות מסעד לקורס על מנת לעבות את מערך צוות רפואת החרום בסעד. למתאימים – דמי ההשתתפות על חשבון הקיבוץ למי שיתנדב אח"כ לצוות החרום. המעוניינים יכולים לפנות לחגית לנדסמן.

ממנהל, מנהל, מנהל, יצחק רסיסוף וחגית לנדסמן - ו. בריות

בס"ד

"כל המציל נפש אחת בישראל כאילו הציל עולם ומלואו"

קורס חובשי רפואת חירום

בהדרכת ארגון "איחוד הצלה".

פרטי הקורס

משך הקורס: 180 שעות למוד פעמיים בשבוע אחה"צ, הקורס יתקיים בשדות נבב.

עלות הקורס לתושבי שדות נבב 250 ₪.

בסיום הקורס יקבל כל חניך שסיים תעודת חובש רפואת חירום.

פרופיל של המשתתף האידיאלי

מעל גיל 21 ועד גיל 60 בעל מוטיבציה ואדרנלין להצלת חיים, כלי תחבורה צמוד חובה, יציבות במקום המגורים (אין תוכנית לעבור דירה בקרוב). המתנדב מתחייב להתנדבות במשך שנתיים כפעיל בארגון. רמת הפעילות נמדדת לפי כמות הקריאות באזור מגורי המתנדב.

המעוניינים ידרשו לעבור ועדת קבלה. הקורס יפתח לאחר שתגבש קבוצה.

הקורס מועבר ע"י מדריכים מוסמכים ומקצועיים ומלווה במצנות אינטראקטיביות וחומר רפואי המעודכן והמקצועי ביותר הקיים היום בעולם הרפואה הדחופה הטרומ אישפוזית. (איחוד הצלה שומר לעצמו את הזכות לקבל לשורותיו רק מתנדבים שעמדו בכל דרישות הקורס. כמו כן הארגון שומר לעצמו את הזכות להתנות את התחלת ההתנדבות בסטאג' בחדר מיון).

לפרטים והרשמה

ליאורה אלפרן - 050-2201274 leora@sdotnegev.org.il

ארגון "הצלה" – הוקם לפני כעשרים שנה בישראל, על ידי קבוצת אזרחים אשר החליטו ללמוד קורס עזרה ראשונה, במטרה לטפל בהתנדבות, עד להגעת אמבולנס, במקרי חירום רפואיים המתרחשים באזור מגוריהם. חברי הקבוצה עברו הכשרות מתאימות, והחלו לפעול ברחבי הארץ. עם השנים התרחב והתפתח הארגון והתמסד. כידוע, במקרי חירום רפואיים – כגון בעיות נשימה, מחלות לב, חנק, פציעות חמורות – הרגעים הראשונים הם הקריטיים ביותר לצורך ייצוב מצבו של החולה או הפצוע. ככל שחובש יגיע מהר יותר להעניק את הטיפול הראשוני, עם ציוד רפואי מתקדם, כך יגברו סיכויי החולה או הפצוע להחלים ולהימנע מנזק בלתי-הפיך. מתנדבי "איחוד הצלה" מוזעקים על מנת להגיע באותם רגעים ראשונים וקריטיים, ולהציל את חייהם של הנפגעים.